

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica”,

în cauza civilă, la acțiunea oblică depusă de Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica”, în interesele A.P.L.P. 52/149 împotriva Nadejdei Stognienco cu
privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 noiembrie 2017, S.A. „Termoelectrica”, în interesele A.P.L.P. 52/149 a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Stognienco cu privire la
încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contractului de livrare a
energiei termice în apă caldă nr. 5307 din 01 februarie 2009, încheiat între
„Termoelectrica” S.A. (până la redenumire S.A. „Centrala Electrică cu Termoficare
nr. 2 Chișinău” - succesorul în drepturi al „Termocom” S.A. în procedura
falimentului) și A.P.L.P. 52/149, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata
pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată a A.P.L.P. 52/149, la ziua de 18
septembrie 2017 s-a format o datorie în sumă totală de 217 245,22 de lei, devenind
de fapt debitorul „Termoelectrica” S.A.

În acest sens reclamanta a concretizat că deoarece A.P.L.P. 52/149 nu a acționat
în judecată debitorul Nadejda Stognienco pentru încasarea datoriei la consumul
energiei termice în sumă totală de 14 584,47 de lei, acumulată pentru perioada 01
ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017, a depus prezenta acțiune oblică.

A mai susținut reclamanta că potrivit informației din Extrasul din contul
cadastral nr. XXXXX, pârâta Nadejda Stognienco este chiriașul și locatarul

apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, iar în baza contului personal deschis la A.P.L.P. 52/149 pe numele pârâtei, aceasta a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Pârâta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată pe perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017 constituie suma de 14 584,47 de lei pentru energia termică (căldură și apă caldă) furnizată, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

A susținut reclamanta că, potrivit art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

În acest sens, reclamanta a notat că pârâta a fost informată, prin intermediul facturilor lunare și a reclamației, despre existența datoriei și necesitatea achitării acesteia, prin care i s-a pus în vedere să-și execute obligațiile, dar aceasta nu le-a executat până în prezent.

Reclamanta a solicitat încasarea forțată a datoriei în sumă de 14 584,47 de lei pentru serviciile comunale și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă integral, s-a încasat de la Stognienco Nadejda în beneficiul A.P.L.P. 52/149 cu titlu de datorie pentru consumul de energie termică, acumulată pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017, suma de 14 584,47 de lei, s-a încasat de la Stognienco Nadejda în beneficiul „Termoelectrica” S.A., cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 437,53 de lei.

În motivarea soluției prima instanță a reținut că, în condițiile în care la 01 februarie 2009 între „Termoelectrica” S.A. și A.P.L.P. 52/149 a fost încheiat contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 5307, urmează a se încasa de la Stognienco Nadejda în beneficiul A.P.L.P. 52/149 datoria acumulată pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017, în mărime de 14 584,47 de lei, cât și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii or, din informația prezentată rezultă incontestabil faptul că Nadejda Stognienco pentru toată perioada pretinsă de reclamant, practic lunar achita plata pentru energia termică, deși într-o mărime nesemnificativă. Mai mult, aceasta nemijlocit a indicat faptul că recunoaște existența datoriei, însă a fost în imposibilitate de a o achita, circumstanțe care echivalează cu recunoașterea datoriei și constituie temei de întrerupere a cursului prescripției extinctive.

Prin încheierea din 09 ianuarie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins cererea S.A. „Termoelectrica” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, de încasarea a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Nadejda Stognienco, s-a casat hotărârea din 27 noiembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „Termoelectrica” în interesul A.P.L.P. 52/149, s-a încasat de la Nadejda Stognienco în beneficiul A.P.L.P. 52/149 datoria pentru consumul energiei termice, serviciu livrat în perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017, în sumă totală de 2837,13 de lei, s-a încasat de la Nadejda Stognienco în beneficiul S.A. „Termoelectrica” cheltuielile de judecată suportate, sub forma taxei de stat, proporțional pretențiilor admise, în sumă de 270 lei, în rest, pretențiile S.A. „Termoelectrica” au fost respinse ca nefondate.

În susținerea soluției sale instanța de apel a reținut că deși reclamantul a solicitat încasarea sumei datorate în mărime de 14 584,47 de lei, totodată solicitând încasarea plății doar pentru serviciul livrat în perioada concretă, de la 01 ianuarie 2014 până la 30 septembrie 2017, instanța de fond urma să soluționeze pricina și să determine corect, potrivit prevederilor art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, limitele pretențiilor. Or, prin admiterea integrală a pretențiilor reclamantului instanța de fond a depășit limitele pretențiilor din acțiune, deoarece a încasat o sumă ce exceda pretențiile reclamantului.

În acest sens instanța de apel a concretizat că reclamantul/intimat în acțiunea înaintată cert și fără echivoc a solicitat încasarea datoriei pentru agentul termic livrat pârâtei/apelante Nadejda Stognienco în perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017. Astfel, deoarece suma de 11 743,49 de lei este o datorie pentru agentul termic livrat până la data de 01 ianuarie 2014, iar reclamantul nu a solicitat încasarea acestei datoriei, pricina urmând să fie soluționată în limitele pretențiilor înaintate în cererea de chemare în judecată, va respinge încasarea acestei sume, deoarece nu se încadrează în pretențiile reclamantului din acțiunea cu care a fost sesizată instanța de judecată.

Totodată, instanța de apel a respins pretențiile părții apelante cu privire la tardivitatea acțiunii pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 01 noiembrie 2014, deoarece acțiunea a fost depusă la data de 02 noiembrie 2017, precum și faptul că însăși apelanta recunoaște datoria în sumă de 2837,13 de lei, care se încadrează în limitele plății pentru agentul termic livrat în perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017. Urmare a acestui fapt și ghidându-se de prevederile art. 277 Cod civil /în vigoare la data producerii faptului juridic/ în coroborare cu prevederile art. 27 și art. 60 Cod de procedură civilă, instanța de apel a admis pretențiile înaintate de reclamant doar în limita celor recunoscute de partea oponentă, în rest cerințele din acțiune au fost ca respinse ca nefondate.

La 06 iunie 2019 S.A. „Termoelectrica” a depus recurs împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel a apreciat greșit prevederile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, precum și nu a ținut cont că intimata a achitat pentru energia termică începând cu luna decembrie 2013, prin achitări lunare diferențiate suma de 11 743,49 de lei, astfel că, instanța nu a constatat corect destinația de plată a acestor mijloace bănești.

În acest sens, recurentul a accentuat că de la 10 decembrie 2013, prin prestare sezonieră neîntreruptă, Nadejda Stognienco a beneficiat de energie termică, rămasă neachitată în timp (până la finele fiecărei luni următoare de consum), fapt care a generat acumularea datoriei de 14 584,47 de lei, iar plățile achitate de intimată începând cu luna decembrie 2003 erau direcționate spre stingerea datoriilor ajunse la scadență primele, în corespundere cu prevederile art. 586 alin. (1) Cod civil, astfel că instanța de apel greșit a concluzionat că plățile efectuate în perioada 01 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2017 sunt plăți curente, neluând în considerare faptul că ele au mers la stingerea datoriilor formate până la 01 ianuarie 2014.

Recurentul a solicitat casarea integrală a deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 27 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 24 iulie 2019 Nadejda Stognienco a depus referință la recursul declarat de S.A. „Termoelectrica”, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 aprilie 2019, fiind expedită participanților la proces, însă la materialele dosarului lipsește careva probe care ar indica la recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs depusă la 06 iunie 2019 de către S.A. „Termoelectrica” a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către S.A. „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei,

dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către S.A. „Termoelectrica” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh